

sedda isse ommast norest pólwest. Jummal andko mo ónsa issale kallist hingamist, temma móistis nisuggust asja lapsele öppetada."

„Peale sedda on veel tähhele panna: „waeſid innimesſi teiſte waestele andma öppetada, on hopis ennam wåart, fui neile tuimalt isse anda; ehk, mis seddasamma tähhendab: õnsam on anda, fui wötta. Kui paljo head on sellega tehtud, fui meie norest pólwest sadik sedda tödde laste süddamesse istutame, et ükski innimenne, fui tal terwis få, ni waene ei olle, et ta fa ommast kohhast teise waesele ei wöiks heod tehha. — Ussu mind, sobber, sesinane looste luggu teggi mind tuhhat murret ja woewa, mis mind muido litsuwad, unnus. tama ja jalge alla tallama.“ Nenda rákis Rústaw ning ta nággo lõi jálle punnetama. Mo südda láks fa lahkemaks ja rõömsaks. Ka Anna olli tulnud ning waggusi pealt kulanud. Minna agga ei wöinud muud teh-

ha, fui hakkasin Rústowi páhhå finni ja andsin temmale suud, et tubba plafus, döldes: fedda Jummal foolmeistriks panneb, sellele annab temma fa foolmeistri süddant ja móistust, nago sulle!“ Rústas andis nüüd Annale fát, tómbas tedda omma rinna wasto ja kuivatas suandmisega ta wimost pissa. rat silmasti. „Anna mulle andeks, Rústaw,“ ütles Anna, „ma ei tähha sind mitte ennam omma silmapissarattega kurwastada.“ —

„Kannata, mo armas Anna,“ ütles Rústaw, „aega mõda lähháb ning peab keik par. remaks minnema. Ka meie Gestirahwal tulleb tund, fus nemmad árratundwad, et keige puduste seast foli öppetusse pudus neile keige suremat kahjo tee. Ka nemmad sawad wimaks arro, et hea foolfüllas on nisamma tarwis, fui hea faew due peal, fus rohkesti ja selge wessi sees. Siis tullewad fa need páwad, fus foolmeistrid ennam tulest ei pea ellama egga teiste lapsi kaswatades ommade párrast murres olema.“ —